

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
0																																
100	98	96	94	92	90	88	85	80	70	60	55	50	45	40	30	20	15	10	8	6	4	2	0									

MIELIPIDE

LUKIJALTA

Maatalouslomitus välttämätön viljelijän jaksamiselle

Maatalouslomitus on erittäin tärkeä osa maanviljelijän sosiaaliturvaa. Se on säilytettävä sosiaali- ja terveysministeriön alaisuudessa. Lomitusjärjestelmän kautta tuetaan viljelijöiden jaksamista ja annetaan mahdollisuus ansaittuihin lomapäiviin. Nyt Euroopan unionin komissiossa suunnitellaan kovia leikkauksia lomituksiin.

Pahimmillaan leikkausten myötä jopa kolmasosa lomituspäivistä oltaisiin opettamassa, sunnuntailomapäiviä vähennettäisiin ja puolisoiden

olisi pidettävä lomiaan samaan aikaan. Komissiossa on kantaa, että kyseessä on sosiaaliturvan sijaan yrittäjän tukea. Näin ei ole.

Suomalainen maanviljelys perustuu edelleen pitkälti perheviljelmiin, kun monessa muussa maassa viljely tapahtuu pääasiassa suuryrityksissä. Suuremmissa yksiköissä tarvitaan enemmän työvoimaa, lomien järjestäminen on helpompaa ja lomailuun myös enemmän rahaa. Suomalaisella perheviljelijällä ei käytännössä ole mahdollisuutta lomailla

muuten kuin lomituspalvelun avulla.

Etenkin kotieläintiloilla loman järjestäminen ilman lomitusta on hankalaa, koska eläimiä ei voi jättää yksin. Eläinten sairastamisetkin vaikuttavat lomalle pääsyyn.

Maatalouslomituksella on taattu maanviljelijälle normaali sosiaalietuudet kuten sairausvapaat, äitiys- ja isyyslomat. Komissiossa suunnitellaan äitiysloman pituudeksi kolmea tai kuutta kuukautta, kun paikansaajilla vanhempainvapaa on yksitoista kuukautta. Maan-

viljelijän lomapäivien määrä on 26 vuodessa, muuten työpäiviä on seitsemän päivää viikossa.

Kesällä komissiossa linjattiin, että sijaisapua leikattaisiin maksimissaan kolmeen kuukauteen vuodessa. Sijaisapua tarvitaan useimmin sairauden tai tapaturman takia.

Palkattavia on miltei mahdollon löytää lomitusjärjestelmän ulkopuolelta. Komission linjauksiin voidaan saada poikkeuksia ja Suomen on niitä nyt haettava.

EU-komission linjaukset eivät kerta kaikkiaan sovi

Suomeen. Perheviljelijällä ei ole varaa palkata ulkopuolista apua omalla kustannuksellaan. Lomittajienkin määrä vähenisi suunnitelmien mukaan neljänneksen, tuhannella. Viljelijöiden toimentuloa ovat ahdistamassa uhkaavien lomitusleikkausten lisäksi mm. liiallinen byrokratia.

Hallituksen on puolustettava suomalaista maanviljelystä, estettävä lomituksen karsimisleikkaukset ja turvattava kotimainen elintarviketuotanto.

Ari Torniainen
kansanedustaja (kesk.)

Lomitus

Koko lomitus pois Melalta ja takaisin kuntaan, siellä se asiantuntemuskin on. Koko Mela turha, koska asiakkaita 70 prosenttia on jo eläkkeellä.

Ei nimimerkkiä

Hei 62 v. Lomittaja tekee n. 4 + 4 tuntia ja onhan karjatilalla ”vähän” muitakin hommia.

Ei nimimerkkiä

Maito

Mikähän on tehnyt raakamaidostamme niin vaarallista? Kenties se, kun ”välikädet” huutoo tyhjää.

Ei nimimerkkiä

Mainos

Lehtimainoksessa aurinkoisesti hymyilevä pariskunta päättää nostaa työtuloa. Helposti tuntuu käyvän.

Pienituloinen

Synnytyt

Miten ambulanssihoitajan nollan synnytyksen kokemus voi olla laadukkaampaa kuin sairaalan 999 synnytyksen vuosikokemus?

Ei nimimerkkiä

Siivous

Olisipa siistiä kuin Anna Lassilan kolumneissa (MT 22.9.). Vanhat asukkaat luulevat tilaa varastoksi. Ei ole mukavaa rojujen siivous.

Omat riittää

Jätevesi

Jos keskusta avaa jätevesiasetuksen, me jo investoinnin tehneet äänestämme varmuudella kokoumasta.

Ei nimimerkkiä

Veikkaan, että maaseudun jätevesiasioihin pannaan taas vauhtia, kun uuden ympäristöministerin nimi julkistettiin.

Ei nimimerkkiä

Perussuomalaisilta meni hyvä vaaliteema, kun uusi ympäristöministeri pistää jätevesiasetuksen jäihin.

Järki voittaa

Kiinteistövero

Millä rahalla Stubb kuvittelee pienituloisten pystyvän maksamaan aina korotettavan kiinteistöveron, lainaako rahat meille?

Loppu tulee

Apu tarpeen

Viljan hinta tippunut viime syksystä 30–45prosenttia, maidon hinta alhaalla ja sikatilalla sillä asiat vieläkin huonommin. Kukaan ei auta.

Ei nimimerkkiä

Potaatteja pihanurmikoilta

Erityisesti niukkoina, ankeina aikoina on neuvokkuus kunniaansa. Nauriita, perunoita, keräkaalia, herneitäkin soppii joutokäytössä oleville, kerrostalojenkin pihanurmi-koille yhteisiks hyviks kasvuun laittaa.

Tässä on myös mainio konsti maao- ja ruuhkaseutujen kansalaisten myönteiseen yhteistyöhön, aina aiheelliseen vuoropuheluun ja ymmärryksen lisäämiseen. Tarjotkaa pieniäkin palstojaanne, niittäjänne, nurmikoitanne hyötyviljelyyn!

Siemenperunat lahjoittaneen juupajokisen Lundenin Martin oivaa neuvoa mukaelen tein toukokuussa Fiskarsin pätevällä pistolapiolla puolen metrin välein viis pientä aukkoa kerrostalon edustan pihanurmeen. Kolmen kuopan pohjalle lisäisin luomulanoitteeks katiskalla kalastamasi särjistä keittämäni, niukkasaatolaisen sopan tähteitä.

Kasvu-urinsa, ituja varjellen asettelin hellin sormin viis Nicola-merkkistä potaattia. Kunkin päälle ripottelin runsaan litran verran läheisen Vesijärven kosteaa rantahiekkaa. Pienoiset kumpareet mullalla kehystelin. Toimitusta valvoneen, alunpe-

Kirjoittaja kasvatti perunoita kerrostalon pihanurmella.

rin kivennapaisen Ilosen Erkin kera juur maan poveen panuille emoperunoiille lycka till toivotimme!

Ja satoahan syyskuussa saimme! Kaikkensa antaneiden ekavarsien alta löytty seitsemän suurta, viis keskikokoista ja seitsemän pientä potaatin poikasta! Viikon vierahettyä toisen tummuneen, nuutuneen varsikon alta taas yheksäntoista maomienaa poimimme. Satoisa lajike!

Suurimmat niistä juuresharten puhtaiks pesin ja pihapenkeille, valkeaan muoviamperiini naapureille makсутta tarjolle laitoin.

Kliom Mikko

VIERASKOLUMNI

Maataloustukien valvontojen nykytila on kestämatön

Kansa on harvoin yhtä mieltä mistään, mutta joskus löytyy asia, jonka lähes kaikki osapuolet suostuvat allekirjoittamaan. EU:n rahankäytön tehokkuuden ja vastuullisuuden parantaminen on yksi näistä. Rahoille halutaan enemmän vastinetta, vähemmän byrokratiaa.

Maatalouden kohdalla huoli on ilmeinen. Ala on tiukimmin valvottuja koko unionissa - jäsenmaat käyttävät yhteensä lähes neljä miljardia euroa vuodessa pelkkään maataloustukien valvontaan. Nykiset valvontamekanismit ovat kuitenkin jo kohtuuttomia ja ylmitoitettuja riskeihin nähden.

Näin monimutkaisen järjestelmän ylläpitäminen syö tarpeettoman paljon resursseja jäsenmailta ja aiheuttaa suoranaista kiusaa myös hyvin asiansa hoitaneille tiloille. Tietenkin tukia tulee valvoa, mutta onko nykytilanne tosiaan kustannustehokas?

Vuosi sitten hyväksyttiin EU:n yhteisen maatalouspolitiikan viimeisin uudistus. Sen yhteydessä valvontaa taas kiristettiin ja vaatimuksia lisättiin. Mennettä säädöksiä ei kuitenkaan purettu samaa tahtia, vaan uudet velvoitteet asettuivat vanhojen jatkeeksi.

Sama kierre on jatkunut jo kauan. Poliittiset päätökset monimutkaistavat tukijärjestelmää, jonka tueksi vaaditaan monimutkainen ja sekava valvontakoneisto. Uskottavuus vaatii, että tukia ei makseta liikaa. Valtiotasolla byrokratia syö kuitenkin enemmän kuin valvonalla saavutetaan hyötyä, ja päälle tulee viljelijän pikkutarkasta vaihtimisesta kokema aktiivinen haitta.

Nyt olemme tilanteessa, jossa moitteettomankin tilan kaikki osat saattavat joutua perusteellisen tarkastuksen kohteeksi ja kaikki tulkinnat tehdään tiukimman kautta virheiden välttämiseksi. Jouston varaa ei usein ole, vaikka

järkevä selitys olisikin olemassa. Kun virheitä löydetään, on rangaistuksen kovuus toistuvasti epäsuhdassa rikkeeseen nähden. Kaikki tämä luo jäykän ja varovaisen ilmapiirin, ja on poissa kasvusta.

Nykytilanne on kestämatön kaikille, ei vain viljelijöille. Jäsenmaiden viranomaiset hukkuvat vaadittavan valvontatyön alle. Vuosittaisen hintalapun suuruudesta huolimatta valvonnan työmäärä luo painetta lisätä resursseja edelleen.

Muutoksen tulee lähteä Brysselistä. Kaikkien tarkastusten tulisi tulevaisuudessa pohjautua toimivaan ja läpinäkyvään riskianalysiin, jonka myötä kokonaisuuttää voisi vähentää reilusti. Hyvin asiansa hoitaneille tiloille tulisi antaa löysempi lieka, vakavasti tai toistuvasti rikkoneille tiukempi.

Ja miksei sama koskisi myös jäsenmaita? Jos väärinkäytöksen riski on vähäinen ja asiat lähtökohtaisesti kunnossa, miksi tulisi käyttää yhtä paljon resursseja valvontaan kuin ongelma-alueella?

Valvonnan optimointi ei olisi lepsuiliua, vaan ylikasvaneen byrokratian järjeistämistä. Riskipohjainen tarkastusten toteuttaminen olisi kaikille osapuolille oikeudenmukaisempaa, halvempaa ja tehokkaampaa, ja lopulta ainoa kestävä vaihtoehto.

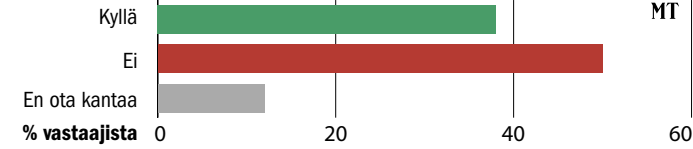
Kyse on myös uskottavuudesta. Kun tukipolitiikan suurin aikaansaannos on tehokas, mutta kallis ja tukahduttava valvontakoneisto eikä maatalouden edistäminen, lienee syytä tiedostaa ongelma.

PETRI SARVAMAA on europarlamentaarikko (kok.).
petri.sarvamaa@europarl.europa.eu

VIIKON KYSYMYS

Tekikö hallitus oikein hyväksyessään Fennovoiman venäläisreaktorin?

Suomeen ei haluta venäläistä ydinvoimaa

Viikon kysymykseen vastanneet MT:n verkkolehden lukijat eivät sanotavasti innostu Fennovoiman venäläisestä ydinreaktorista. Tasan puolet vastanneista piti hallituksen päätöstä Fennovoiman ja venäläisen Rosatomin yhteistyön hyväksymisestä vääränä.

Kielteistä vastaustaan kommentoineet tosin eivät esittäneet perusteluksi niinkään yhteistyötä venäläisten laitetoimittajan kanssa vaan esimerkiksi ympäristöseikkoja.

Ydinvoimalle olisi vaihtoehtoja, muistuttivat useat kommentteissaan.

”Vaikka talvi on pitkä ja vähävaloinen, on Suomessa hehtaaritolkulla aurinkokennoille sopivia kattoja. Ei huvita maksaa venäläisille siitä, mitä itsekin pystytään”, korosti nimimerkki Sipulia leukaluissa. ”Vois niitä risu- ja käpyreaktoreitakin kehittää, jos ei muuten niin olis niistä monelle ajankulua”, totesi puolestaan Johan Pomppas.

”Suomessa on valtavat määrät hyödynnettävöntä uusiutuvaa biomassaa”, korosti **Seppo Kauppinen**. ”Miksi sitä ei hyödynnetä johtuu poliittisesta päätöksenteosta.”

Reijo Sutinen kertoi vastustavansa kaikista ilmansuunnistatulevia ydinvoimaloita. Reimanille ongelma sen sijaan on juuri venäläisyys. ”Ongelma ei ole Rosatom rakentamassa ydinvoimalaa vaan Rosatom omistamassa ydinvoimalaa.”

Harrikkakuskin mielestä

Fennovoima ei tarkoita kotimaista

Fennovoiman ydinvoimaa on yleisesti julkisessa keskustelussa pidetty kotimaaisena, jota se ei suinkaan ole. Uraanipolttoaine ja laitostoi-mittaja tulevat Venäjältä.

Rikastettu uraani on samalla tavalla tuontipolttoaine kuin öljy ja kivihiili. Uraanin tuonti on riskialtista ja saanti rajallista tilanteiden muuttuessa.

Joidenkin kuntien päätökset Fennovoiman osakkeenomis-

tajina johtavat vuosisataisiin sitoutumisiin mm. radioaktiivisista jätteistä huolehtimiseen. Fennovoiman ympäristölle ja terveydelle erityisen vaarallisten ydinjätteiden turvallista käsittely- ja loppusijoituspaikkaa ei ole.

Antaako lainsäädäntö kunnille mahdollisuuden käyttää kansalaisten verovaroja tällaiseen tarkoitukseen? Mielestäni ei.

Molempien lupausten lunastamisen aika on kässillä. Pelastusvelko vesistöt?

Kalmuneva Keski-Suomessa on yksi surkeimmista turpeenottoapaikoista. Ympäristöviranomaiset ovat tämän havinneet ja vaatineet toiminnan lopettamista.

Turveyhtiö ei edes harkitse alueen sulkemista, vaan käyttää kaikki mahdolliset lainopilliset kiemurat ja parhaat lakitoimistot löytämään porsaanreikiä lainsäädännöstä jatkaakseen ympäristöä pilaavaa toimintaansa tällä alueella.

Vapon lupaus 2012 tarkoittaa vesien käsittelytekniikkaa, ei

Maamme viranomaisten pitäisi tutkia tätä asiaa ja ottaa siihen kantaa. Lupaviranomaisilla on lainsäädännön mukaan velvollisuus jopa kieltää ympäristölle ja terveydelle vaarallisia jätteitä tuottava toiminta.

Energiapolitiikassa on korostettu yleisesti kotimaisen energiarakaa-aineen käyttämisen lisäämistävirasta. Keskustaan esittänyt johdonmukaisesti turpeen ja metsähakkeen

käyttämistä. Tämä pitäisi toteuttaa kuntiin sijoitettavilla kotimaisilla tuotantolaitoksilla, jotka parantaisivat työllisyyttä ja olisi kansantaloudellisestikin välttämättömiä.

Myös elintarvikkeiden vienti ja maamme maine puhtaiden luomuelintarvikkeiden tuottajana vaarantuu ydinvoiman lisäämisen seurauksena.

Marja-Leena Siitari
FM

aktiivisesta kansalaisuudesta. Tämä on meidän arvovalintamme. Yhteiskunnan tuella tai ilman.

Kodissamme emme kasvata lapsia tuotantoon, he kasvavat kanssamme vahvaan ihmisyyteen.

Prydän, että antaisitte ihmisten erilaisissa elämäntilan-

suudessa paljon suuremmat. Kansanedustajat, ministerit ja virkamiehet ovat kuunneleet turveyhtiön lupauksia ilomielellä ja niihin on vedottu juhlapuheissa ja lainsäädännön valmistelussa. Yleinen ilmapiiri on saatu myötämieliseksi yhtiön hakemuksia ja näkemyskiä kohtaan. Tähän lupauksilla on tietysti pyrittykin. Vesistöjämme noilla lupauksilla ei pelasteta.

Pelastetaan reittivedet ry
Jaakko Koppinen
Keuruu
Olavi Niemi
Uurainen